

Markéta Kittlová:
Jiří Weil mezi Ruskem a Čechami
(diplomová práce FF UK)
posudek školitele

Cílem práce, zadané už před delším časem a využívající autorčiných rusistických kompetencí, bylo původně dokreslit Weilovu biografii, pokud se týče autorových vztahů k sovětskému Rusku a zejména pobytů v SSSR ve 30. letech 20. století. Markéta Kittlová vykonala v tomto směru řadu archivních rešerší, a to i v Moskvě, ale sám úkol byl mezitím realizován historiky M. Krylem a dalšími. Za této situace jsme rozšířili zaměření práce na celkový přehled Weilových vztahů k ruské a sovětské kultuře, jak se projevovaly v různých liniích jeho tvůrčí činnosti..

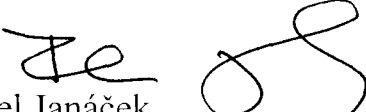
Jádro práce (po shrnutí novější weilovské literatury, zejména příspěvků k „slepým místům“ jeho biografie) tak tvoří tři pramenné studie.

Jedna je věnována Weilovi-publicistovi, informujícímu českou veřejnost 20. a 30. let o situaci současné ruské literatury a kultury. Autorka zde vyšla z Retrospektivní bibliografie české literatury ÚČL a prostudovala široký okruh publicistických příspěvků v časopisech různého typu, ideologického zaměření a čtenářského určení. Podtrhl bych citlivé zohlednění typu a pozice časopisu vzhledem k charakteru publikovaných příspěvků Jiřího Weila i přehled tematických dominant jeho publicistických referátů. Zde se s kapitolou o Weilově publicistice těsně dotýká obsáhlá charakteristika Weilovy disertační práce (na téma Gogol a anglický román), využívající mj. formalistického instrumentáře. Další kapitola je věnována Weilovým časopisecky publikovaným překladům. Zde bych ocenil jemnou schopnost srovnávací analýzy a hodnocení kvality, slabých a silných míst Weilovy překladatelské práce, ukazovaných na srozumitelných příkladech básnických i prozaických textů. Třetí kapitola se soustřeďuje na vztah předválečných Weilových próz k tzv. literatuře faktu prosazované skupinou LEF a rovněž na jejich místo v kontextu české radikálně socialistické reportáže (srovnání sovětských reportáží Weilových s Fučíkovými). Zde autorka konkretizuje a potvrzuje teze o vztazích Weilova psaní s pozdní sovětskou avantgardou, které kdysi vytyčila Růžena Grebeníčková.

Výklad kolegyně Kittlové je málomluvný a směřuje ke shrnujícím konstatováním, představuje nicméně prostudovaný materiál i argumentaci nad ním srozumitelně, v dostatečné šíři a s nemalou dávkou pochopení pro tvůrčí aspekty literárního procesu. Prokazuje také žádoucí orientaci v literárním a kulturním kontextu nejen českém, ale i ruském příslušné doby.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

26. 1. 2009

Pavel Janáček,
ÚČLLV FF UK – ÚČL AV ČR, v. v. i.